

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Communiquées les 14 mai 2013 (52693/12),
10 juillet 2015 (80982/12), 14 février 2014 (36328/13)
et 12 décembre 2017 (52693/12, 80982/12 et 36328/13)

QUATRIÈME SECTION

Requête n° 52693/12
S.L. contre la Roumanie
et 2 autres requêtes
(voir liste en annexe)

Les faits et les griefs relatifs à ces affaires sont résumés dans les exposés des faits respectifs et questions aux parties, qui sont disponibles sur HUDOC.

QUESTIONS AUX PARTIES

1. Quels étaient les faits que les juridictions nationales pouvaient transmettre aux requérants dans le cadre de la procédure les déclarant indésirables pour des raisons liées à la sécurité nationale, en vertu de l'article 85 § 4 de l'OUG n° 194/2002 sur le régime des étrangers en Roumanie (« l'OUG n° 194/2002 ») tel qu'en vigueur à l'époque des faits ? Comment les juridictions nationales pouvaient-elles informer concrètement les requérants des « faits qui fond[ai]ent la demande, dans le respect des dispositions des actes normatifs qui régissent les activités liées à la sûreté nationale et la protection des renseignements classés », comme l'indique l'article 85 § 4 de l'OUG n° 194/2002 ?

2. Les juridictions internes étaient-elles tenues de vérifier si la classification des informations était justifiée et devaient-elles se livrer à l'examen des raisons invoquées par le Service roumain de renseignement pour ne pas communiquer les pièces classifiées ? Est-ce que, si elles l'estimaient nécessaire, les juridictions internes pouvaient demander au parquet ou au Service roumain de renseignement la levée du caractère secret des informations classifiées afin d'assurer l'accès des requérants aux faits et

documents pertinents en l'espèce ? (voir, *mutatis mutandis*, *Regner c. République tchèque* [GC], n° 35289/11, §§ 152 et suiv., 19 septembre 2017).

3. Est-ce qu'il y avait, en vertu du droit interne, une obligation pour les requérants d'être assistés par un avocat au cours de la procédure les déclarant indésirables et, dans l'affirmative, l'avocat ainsi choisi devait-il bénéficier d'un certificat délivré par l'Office du registre national des informations [constituant des] secrets d'État (« certificat ORNISS ») ? En l'absence d'un certificat ORNISS, l'avocat choisi pouvait-il l'obtenir utilement, compte tenu de la procédure à suivre pour obtenir un tel certificat et de la longueur de la procédure prévue par les articles 85 et 86 de l'OUG n° 194/2002 ?

4. Quels étaient les moyens concrets par lesquels les requérants étaient informés par les autorités internes de la possibilité de se faire assister dans la procédure par des avocats titulaires d'un certificat ORNISS ? Existait-il une base de données accessible aux requérants où ils auraient pu trouver des renseignements sur des avocats titulaires d'un certificat ORNISS ?

Le Gouvernement est invité à informer la Cour du nombre d'avocats titulaires d'un tel certificat à l'époque des faits.

5. Dans le cadre d'une procédure déclarant un étranger indésirable pour des raisons liées à la sécurité nationale, quel était l'étendue des informations classifiées que l'avocat titulaire d'un certificat ORNISS pouvait transmettre à son client et selon quelle procédure (voir, par exemple, *A. et autres c. Royaume-Uni* [GC], n° 3455/05, §§ 218-220, CEDH 2009) ?

ANNEXE

Liste des requêtes

1. 52693/12 S.L. v. Romania
2. 80982/12 Muhammad and Muhammad v. Romania
3. 36328/13 Hassine v. Romania

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ІЗ ПРАВ ЛЮДИНИ
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Повідомлено 14 травня 2013 року (52693/12),
10 липня 2015 року (80982/12), 14 лютого 2014 року (36328/13)
та 12 грудня 2017 року (52693/12, 80982/12 та 36328/13)

ЧЕТВЕРТИЙ РОЗДІЛ

Заява № 52693/12 S.L. проти Румунії
та дві інші заяви (див. Список у додатку)

Викладені у справах факти і скарги, були узагальнені у відповідних розділах документів, що стосуються прав людини, та розміщені на сайті Бази даних Ради Європи (HUDOC).

ЗАПИТАННЯ ДО СТОРІН

1. Які факти свідчать про визнання заявників небажаними на території країни з причин, пов'язаних із національною безпекою та про які їм було повідомлено національним судом, відповідно до пункту 4 статті 85 УВП № 194/2002 щодо перебування іноземців у Румунії («УВП № 194/2002») під час розгляду провадження? Як національні суди могли повідомити заявників про «факти, на яких ґрунтується запит, відповідно до положень нормативних актів, які регулюють діяльність, яка стосується національної безпеки та захисту секретної інформації», як «вказано у пункті 4 статті 85 УВП № 194/2002?»

2. Чи повинні були національні суди встановити правдивість та класифікувати надану інформацію, що ґрунтувалась на даних, про нерозголошення секретних документів представлених Румунською розвідувальною службою? Чи можуть внутрішні суди, якщо вони вважають це за необхідне, попросити прокуратуру чи Румунську розвідувальну службу зняти секретність конфіденційної інформації з метою забезпечення доступу заявників до фактів та документів, про які йдеться? (див., *mutatis mutandis*, *Regner v. Чеська Республіка [GC]*, № 35289/11, §§ 152 та сл., 19 вересня 2017 р.).

3. Чи передбачено положеннями національного законодавства захист заявника, перебування якого визнано небажаним на території країни, адвокатом під час проведення провадження? Чи повинен адвокат мати сертифікат, виданий Управлінням Національного реєстру інформації [що становить] державну таємницю ("сертифікат ORNISS")? Чи може адвокат, за відсутності сертифіката ORNISS, отримати його з урахуванням процедури отримання, передбаченої статтями 85 та 86 УВП 194/2002?

4. Якими конкретними засобами національні органи влади поінформували заявників про можливість під час провадження отримати допомогу адвокатів, які мають сертифікат ORNISS? Чи був у заявників доступ до бази даних, де вони могли знайти інформацію про адвокатів, які мають сертифікати ORNISS?

Уряду пропонується повідомити Суд про кількість адвокатів, які мають такий сертифікат на даний час.

5. Чи було належним чином дотримано процедуру засекречення та передачі інформації клієнту від адвоката, що має сертифікат ORNISS, в ході розгляду процедури, за якою визначається, що іноземець є небажаним на території країни (див., наприклад, А. та інші проти Великої Британії [GC], № 3455/05, §§ 218-220, ECHR 2009)?

ДОДАТОК

Список заяв

1. 52693/12 С.Л. проти Румунії
2. 80982/12 Мухаммад і Мухаммад проти Румунії
3. 36328/13 Хассін проти Румунії